

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010756
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7218010756.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Baločka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2022 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.3.2022, sp. zn. 5T/45/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., A. XX/XX ukladá podľa § 233 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu podmienične odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ukladá obžalovanému zhabanie veci osobného motorového vozidla D. E. s pôvodným VIN:F..

Podľa § 83 ods.2 Tr. zák. vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach na Krajskom riaditeľstve PZ, Krajskom dopravnom inšpektoráte, Oddelenie evidencie vozidiel dňa 23.05.2007 prihlásil do evidencie motorových vozidiel na svoje meno osobné motorové vozidlo značky D. E., farby šedá metalíza, VIN: F., EČV: A. XXXBB, rok výroby 2003, ktoré v presne nezistenej dobe a čase v priebehu mesiaca máj 2007 v havarovanom stave na súčiastky zakúpil od G. E., ktoré mala v užívaní od 02.06.2004, kde ku vozidlu bolo pridelené EČV: C. XXXFE a následne identifikačné VIN číslo, z tohto osobného motorového vozidla v presne nezistenom čase použil na identické osobné motorové vozidlo zn. D. E., VIN: F., EČV: F. B., čiernej farby, ktoré bolo dňa 18.10.2007 v presne nezistenom čase odcudzené na H. I. XX, D., J., vlastníkom ktorého bola v tom čase spoločnosť

My, Porr Technobau Aktiengesellschaft, kde hodnota takto odcudzeného osobného motorového vozidla predstavovala sumu 21.499,00 €, a toto osobné motorové vozidlo ako vec pochádzajúcu z trestnej činnosti naďalej užíval, pričom dňa 28.11.2007 ho previedol na spoločnosť A. B., K..

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 233 ods. 2, § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1.000,00 (jedentisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný voči výroku o vine a treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu vo výroku o treste u obžalovaného A. B., ktorému bol uložený peňažný trest vo výmere 1.000,- eur z dôvodu, že takýto trest je nezákonný. Poukázal na znenie § 34 ods. 6 Tr. zák., že za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak. Obžalovaný A. B. bol uznaný za vinného zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. kde je stanovená trestná sadzba od 3 do 8 rokov, a preto súdom uložený samostatný peňažný trest je v rozpore s § 34 ods. 6 Tr. zák. Prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorého výkon by sa mu podmienene odložil s probačným dohľadom počas skúšobnej doby na 48 mesiacov, zároveň by mu bola uložená ako súčasť probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu počas skúšobnej doby, a taktiež navrhol uložiť peňažný trest vo výmere 5.000,- EUR, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a ochranné opatrenie zhabanie veci osobného motorového vozidla zn. D. E. s pôvodným VIN:F..

Obžalovaný A. B. v písomných dôvodoch odvolania vytýkal súdu, že pre uznanie viny nebol zabezpečený jediný priamy dôkaz a dokonca ani nepriamy dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že sa konania mal dopustiť. Poukázal na výpovede svedkov E. L., M. I., N. O. a J. P.. Je toho názoru, že súd nezaložil svoje rozhodnutie na dôkazoch, ale len na presvedčení, že nikto iný okrem neho nemohol mať záujem a nemohol dať vyraziť identifikačné číslo legálne zakúpeného motorového vozidla na vozidlo ukradnuté v Rakúsku a on bol jediným človekom, ktorý mal motív dopustiť sa prejednávaneho skutku. Pravdepodobný poznatok vyplývajúci z nepriamych dôkazov nemôže mať sám o sebe dôkazný význam v trestnej veci. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on oslobodený spod obžaloby s poukazom na § 285 písm. a) Tr. por.

K dôvodom odvolania prokurátora v písomnom vyjadrení poukázal na to, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu sa mal stať pred vyše 15 rokmi a samotné trestné stíhanie sa proti nemu vedie po dobu 6 rokov. Je toho názoru, že neprimeranou dĺžkou trestného stíhania sa vytráca základný vzťah medzi protiprávnym konaním páchatel'a a ukladaným trestom. Doba, ktorá uplynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý mal byť uložením určitého trestu dosiahnutý. Poukázal na nález ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 554/04 zo dňa 31.3.2005, uznesenie NS SR sp. zn. 1Tost 12/2012 zo dňa 16.5.2012, ako i na relevantnú judikatúru ESLP. Opätovne navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby bol spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný prokurátor dňa 28.5.2018 podal na obžalovaného A. B. obžalobu pre zločin podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. za skutok tam uvedený.

Okresný súd po vykonaní dokazovania rozsudkom sp. zn. 5T/45/2018 zo dňa 9.11.2018 podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B. spod skutku obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/15/2019 zo dňa 30.8.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd opätovne rozsudkom sp. zn. 5T/45/2018 zo dňa 23.10.2020 podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B. spod skutku obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/17/2021 zo dňa 29.10.2021 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu rozhodol rozsudkom zo dňa 18.3.2022 tak, ako to je vyššie uvedené.

Obžalovaný A. B. poprel trestnú činnosť, ktorá sa mu kládla za vinu v celom rozsahu tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Vypovedal, že motorové vozidlo zn. D. E. kúpil od D. E. v havarovanom stave za účelom opravy. V tom čase sa venoval dovozu, oprave vozidiel, a za tým účelom mal vybavenú aj dielňu. Tvrdil, že v dielni nemohol vykonávať všetky opravárenské práce, preto spolupracoval veľmi úzko s nebohým I., ktorý bol veľmi zručný, a s ktorým sa následne dohodol na oprave motorového vozidla. Svedok I. vykonal opravu vozidla svojpomocne, preto nemal o tom žiadny doklad ani ohľadom zakúpenia súčiastok, ani ohľadom platby pre svedka I.. Vozidlo prepísal najprv na svoje meno a neskôr na obchodnú spoločnosť A. – L. B. B., ktorej bol konateľom, a toto vozidlo sa následne používalo na firemné účely. Na svoju obhajobu uviedol, že nemal tušenie, že bolo manipulované s VIN číslom, o tom sa dozvedel až počas vyšetrovania vo veci.

Svedok E. L. bol druhým konateľom spoločnosti A. – L. B. B.. Vypovedal, že sa venovali opravám motorových vozidiel a predmetné vozidlo obžalovaný kúpil od pani E.. Potvrdil spoluprácu s neb. Brémom, ktorý sa mal ponúknuť, že im s opravou pomôže. Vozidlo sa po oprave používalo pre účely firmy, inak sa k veci vyjadriť nevedel.

Svedok D. Q. – bývalý zamestnanec Krajského riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Košiciach vypovedal, že vykonal ohliadku karosérie a motora osobného motorového vozidla zn. D. E., na základe ktorej bolo vozidlo zaevidované na obžalovaného. Počas prehliadky nič zvláštne nespozoroval. Ozrejmil, že do evidencie bolo možné zapísať nielen pojazdné, ale aj havarované vozidlá. Potvrdil, že obžalovaného pozná od roku 1993 v tej súvislosti, že nosil vozidlá zo zahraničia, ktoré on prihlasoval, dokonca mu obžalovaný v jednom prípade aj opravoval vo svojom servise jeho vozidlo.

Svedok D. E. vypovedal, že vozidlo D. E. striebornej farby zakúpil s manželkou v roku 2004 z autorizovanej predajne v Michalovciach ako predvázdzacie. Vozidlo kúpili na leasing. V roku 2007 s vozidlom havaroval, a keďže bola spôsobená totálna škoda a podľa vyjadrenia poisťovne oprava nebola rentabilná, po prejavení záujmu o kúpu vozidla toto predal obžalovanému za 120.000,- Sk. Obžalovaný A. B. sa v jeho prítomnosti vyjadril, že vozidlo si chce opraviť. K samotnému skutku sa vyjadriť nevedel.

Svedok I. I. – (syn neb. H. I.) potvrdil, že jeho nebohý otec sa venoval oprave motorových vozidiel a bol veľmi zručný. Obžalovaného pozná od malička ako známeho jeho otca. Okrem lakovania vozidiel opravoval všetky závady. Nepamätal sa, či jeho otec opravoval predmetné motorové vozidlo. K výpovedi z prípravného konania ozrejmil, že počas výsluchu vyšetrovateľ navodil situáciu, že obžalovaný chce hodiť vinu na jeho otca, a že keď sa vyjadroval o vybavenosti servisu obžalovaného, myslel tým na rok 2016 a nie v čase, keď vozidlo mal opravovať jeho otec.

Svedok M. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného dobre pozná, že mal prenajatú garáž asi pred 10 – 11 rokmi a videl na dvore rozbité auto zn. D. E.. Podľa neho garáž bola malá a nedali sa tam vykonávať lakérske práce. Nevedel sa vyjadriť kto, kedy motorové vozidlo priniesol, odniesol, ale vie, že tam stálo približne dva mesiace.

Svedok N. O. vypovedal, že obžalovaného dobre pozná. Obžalovaný podľa neho nemohol vykonávať lakérske práce v garáži, ktorú mal v prenájme, lebo tam bola špina. Od obžalovaného sa dozvedel, že nebohý Brém mu mal pomôcť s opravou vozidla zn. D. E.. Bližšie sa vyjadriť nevedel.

Svedok J. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným sa pozná asi 30 rokov a pozná ho ako automechanika. Uviedol, že obžalovaný mal v prenájme dve garáže, kde vykonával opravy. Mal vedomosť, že obžalovaný s nebohým I. dennodenne sedeli pri jednom stole a rozprávali sa o autách. Na dvore, kde obžalovaný vykonával opravy motorových vozidiel, vždy bolo veľa pokazených a rozbitých áut. Potvrdil ďalej, že obžalovaný s nebohým Brémom navzájom spolupracovali a pomáhali si.

Z prečítanej výpovede svedkyne G. E. vyplýva, že v roku 2004 kúpili s manželom od spoločnosti EGOVAN spol. s r.o. v Michalovciach osobné motorové vozidlo zn. D. E., farby šedá metalíza, VIN:F., ktoré bolo predvážacím vozidlom a bolo od 2.6.2004 prihlásené na jej meno. V roku 2007 mal jej manžel dopravnú nehodu a vozidlo ako havarované odpredali. Bližšie sa ku skutku vyjadriť nevedela.

Svedkovia A. L., A. R. a J. C. potvrdili, že v spoločnosti A.- L. B. B. používali osobné motorové vozidlo zn. D. E., EČV: C. XXX S..

Svedok J. T. sa pre odstup času k predmetnému vozidlu vyjadriť nevedel.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ČES: PPZ - KEU-KE-EXP-2016/1690 bolo jednoznačne zistené, že identifikačné číslo na karosérii motorového vozidla zn. D. E., EČV: C. XXXFE bolo pozmenené. Pôvodné identifikačné číslo bolo odstránené a na jeho miesto bolo vyrazené falošné identifikačné číslo VIN:F.. Metalografickým skúmaním bolo zistené pôvodné identifikačné číslo vozidla - VIN:F..

Odborným vyjadrením vypracovaným M. N. A., E., znalcom v odbore cestná doprava bola určená všeobecná hodnota odcudzeného vozidla zn. D. E. X,X L., VIN:F. ku dňu 23.5.2007 čiastkou 19.739,- € vrátane 20% DPH a ku dňu 18.10.2007 21.499,- € vrátane DPH.

Z výsledkov právnej pomoci, ktorú poskytla Rakúska republika bolo zistené, že došlo ku krádeži osobného motorového vozidla zn. D. E., EČV: F. B. v období od 18.10.2007 do 21.10.2007. Vozidlo bolo odcudzené v Rakúsku.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ SR Michalovce, Okresného dopravného inšpektorátu je zistené, že osobné motorové vozidlo zn. D. XB E., EČV: C. XXX S., VIN:F. bolo evidované v dobe od 22.12.2003 do 2.6.2004 na spoločnosť U., B.. B. J. A. a od 2.6.2004 do 23.5.2007 na subjekt G. E.. Dňa 23.5.2007 bolo vozidlo odhlásené na osobu A. B., nar. XX.X.XXXX.

Zo spisu vozidla vedeného Krajským riaditeľstvom PZ v Košiciach, Krajským dopravným inšpektorátom je zistiteľné, že dňa 23.5.2007 bola obžalovaným podaná žiadosť o zapísanie motorového vozidla do evidencie motorových vozidiel Dopravného inšpektorátu v Košiciach. Fyzickú kontrolu vykonal P. D. Q.. Obžalovaný dňa 28.11.2007 podal žiadosť o vykonanie zmeny držiteľa a vlastníka na A. B., B..

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odboru kriminálnej polície zo dňa 17.10.2015 vyplýva, že v rámci prehliadky iných priestorov a pozemkov v areáli spoločnosti A. B., B., na I. V. XX D. C. bolo zaistené osobné motorové vozidlo zn. D. E., farby šedá metalíza, EČV: C. XXXFE, VIN: F., ktoré vykazovalo znaky pozmeňovania a falšovania identifikačných znakov vozidla. Vozidlo bolo podrobené kriminalistickej expertíze a bolo zistené, že pôvodné identifikačné číslo bolo odstránené brúsením a na jeho miesto bolo vyrazené falošné identifikačné číslo VIN:F.. Vozidlo s týmto VIN číslom bolo ukradnuté dňa 18.10.2007 v Rakúsku. Na základe uvedeného bolo motorové vozidlo Krajským dopravným inšpektorátom v Košiciach vyradené z evidencie. Z úmrtného listu vystaveného Matričným úradom Mestskej časti Košice - Západ dňa 2.12.2016 bolo preukázané, že H. I., nar. XX.X.XXXX zomrel dňa X.X.XXXX.

Na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní prečítal, dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. po stránke subjektívnej lebo tak konal úmyselne a po stránke objektívnej, že si bol vedomý svojho konania, ako i následku.

Odvolačný súd sa plne stotožňuje so závermi okresného súdu. Je potrebné uviesť, že vo veci nebol zabezpečený žiaden priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku, ale súhrn všetkých nepriamych dôkazov, ktoré boli zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní, ako i súdom jednoznačne preukazujú, že obžalovaný A. B. vysoko sofistikovaným spôsobom sa dopustil tohto konania, k čomu mu jednoznačne pomohla skutočnosť, že pracoval s dovozom a prihlasovaním motorových vozidiel, vykonával ich opravy, bol v úzkom kontakte s pracovníkom dopravného inšpektorátu D. Q., bol jediným človekom, ktorý mal motív dopustiť sa takéhoto skutku a všetky jeho kroky, ktoré v tomto konaní vykonal, smerovali k jedinému, a to zlegalizovať motorové vozidlo, ktoré bolo odcudzené v Rakúsku, a na tomto odcudzenom vozidle vyraziť VIN čísla motorového vozidla D. E., ktoré odkúpil v havarovanom stave. Všetky zabezpečené dôkazy tvoria jeden ucelený celok – ucelenú reťaz, navzájom do seba zapadajúcich dôkazov, ktoré vylučujú, aby sa tohto konania dopustila iná osoba ako obžalovaný. K odvolacím námietkam obžalovaného je potrebné poukázať ešte na to, že už jeho prvotná výpoveď z prípravného konania pôsobí neiste a nevie sa jednoznačne vyjadriť a odpovedať k otázkam, ktoré mu boli kladené, t.j., kto by mohol pozmeniť identifikačné čísla vozidla, ani ako mohlo dôjsť, že na motorovom vozidle, ktoré bolo ukradnuté v Rakúsku bolo vyrazené VIN motorového vozidla D. E., ktoré zakúpil od G. E.. Spolupráca medzi obžalovaným a nebohým H. I. bola potvrdená jak výpoveďou obžalovaného, tak aj výpoveďou svedkov, pričom pôsobí nelogicky, aby motorové vozidlo obžalovaný dal opraviť do dielne nebohého Bréma, keď ich firma mala lepšie vybavenú dielňu. Túto skutočnosť potvrdil v prvotnej výpovedi aj syn nebohého I. – I. I. (č.l.66 – 69) keď tvrdil, že nechápe, prečo obžalovaný mal dať opraviť vozidlo jeho otcovi, keď mal veľmi dobre zariadený servis s lakérňou, a keby mal prirovnať dielňu obžalovaného s dielňou jeho otca, bolo by to ako prirovnať A. ku Škode 120. Neskôr svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní zmenil, a ako dôvod uviedol ťaživú atmosféru pri výsluchu na polícii, a taktiež, že vybavenie dielne obžalovaného mal na mysli z roku 2016. Vzhľadom na dlhodobý vzťah medzi obžalovaným a svedok I. I. nie je možné vyhodnotiť zmenu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní ako za dôveryhodnú, lebo jeho výpoveď z prípravného konania je po obsahovej a faktickej stránke kontinuálna so situáciou z roku 2007, keď jeho otec ešte žil. Je nepravdepodobné a nelogické, aby svedok porovnával dielňu svojho otca s dielňou obžalovaného po uplynutí 10 rokov. Obžalovaný A. B. predložil na svoju obhajobu aj rozhodnutie Mesta Košice, ktorým chcel preukázať, že v inkriminovanom čase nedisponoval s priestorom na lakovacie služby, k tomu odvolací súd dodáva, že tento dôkaz nepreukazuje, že sa lakovacie práce fakticky v priestoroch jeho autoservisu nemohli vykonávať. Tvrdenie obžalovaného vzhľadom na jeho odbornú zdatnosť pôsobí zavádzajúco, keď nevedel popísať rozsah poškodenia motorového vozidla, aké konkrétne opravy by bolo potrebné vykonať, a aj napriek tomu ho odkúpil od svedkyne E., pričom by nemal dopredu premyslené, čo konkrétne by mal s týmto vozidlom urobiť. Tiež je neštandardné, aby obžalovaný nemohol predložiť žiadne doklady, ktoré sa týkali opravy havarovaného vozidla. Obžalovaný navyše veľmi úzko spolupracoval, čo bolo preukázané s bývalým policajtom dopravného inšpektorátu D. Q.. Výpovede svedkov I., P. a O. sú všeobecného charakteru a neobsahujú vecné tvrdenia k predmetnému skutku. Títo svedkovia v podstate chceli pomôcť obžalovanému a o účelovosti ich tvrdení svedčí aj rozpor vo výpovedi svedka I., ktorý tvrdil (č.l. 666), že obžalovaný mal prenajatú iba garáž a svedok J. P. (č.l. 679) tvrdil, že obžalovaný mal v prenájme dve garáže. S touto výpoveďou korešponduje výpoveď svedka E. L. - spoločníka obžalovaného vo firme z hlavného pojednávania (č.l.544), kde uviedol, že nebohý H. I. nosil do ich servisu „sem – tam niečo nalakovať“. Skutočnosť, že obžalovaný nepoužíval pre svoje účely iba jednu malú garáž vyplýva aj zo stavebného povolenia (č.l.573), z ktorého je zrejmé, že firme A. - L. B. B. sa povoľuje postaviť dvojpodlažnú prístavbu k už jestvujúcemu jednopodlažnému objektu na parc. č. XXX/X, XXX/X K. XXX/X. Z toho vyplýva, že povolená dvojpodlažná nadstavba musela byť väčšia ako miestnosť o veľkosti jednej malej garáže ako to tvrdil obžalovaný.

Sofistikovanosť konania obžalovaného spočíva jednoznačne v tom, že podozrenie zo spáchania skutku chcel od seba odvrátiť, a preto nepriamo zatahol do vyšetrovania aj toho času už nebohého H. I., ktorý by sa s určitosťou vedel k veci vyjadriť. Okrem výpovede obžalovaného výpovede všetkých ostatných svedkov sú v podstate v zhode so všetkými listinnými dôkazmi zabezpečenými vo vzťahu k predmetnému motorovému vozidlu, o ktorých objektivite odvolací súd nemá žiadne pochybnosti. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný A. B. zakúpil od G. E. havarované motorové vozidlo zn. D. E., farby šedá metalíza, VIN:F., EČV: A. XXX I., rok výroby 2003 v priebehu mesiaca máj 2007. Je nepochybné, že svedkyňa G. E. predmetné vozidlo s číslom VIN:F. zakúpila od autorizovaného predajcu U. B.. B. J. A.. Od 23.5.2007 bolo vozidlo odhlásené na osobu obžalovaného. Obžalovaný dňa 28.11.2007 podal žiadosť o vykonanie zmeny držiteľa a vlastníka vozidla na A. B., B.. Závery znaleckých posudkov jednoznačne preukázali, že došlo k zmene identifikačného čísla na motorovom vozidle, ktoré

bolo odcudzené v Rakúsku, a na ktoré bolo vyrazené identifikačné číslo motorového vozidla, ktoré odkúpil obžalovaný od G. E.. Z týchto dôkazov, ako i skutočnosti, kedy došlo k odcudzeniu vozidla zn. D. E. rakúskemu majiteľovi jednoznačne vyplýva, že nikto iný nemohol mať záujem a nemohol dať vyraziť identifikačné číslo motorového vozidla, ktoré legálne zakúpil na vozidlo, ktoré bolo ukradnuté v Rakúsku okrem obžalovaného, naviac, keď tento na to mal aj technické prostriedky a mal dobré vzťahy prostredníctvom svedka D. Q. na dopravnom inšpektoráte. Je totiž absurdné a nelogické, aby nebohý H. I. sám od seba proti vôli vyrazil na ukradnuté vozidlo v Rakúsku VIN číslo vozidla, ktoré odkúpil obžalovaný od G. E.. Je absurdné a nelogické, aby niekto iný okrem obžalovaného, E. a pracovníka dopravného inšpektorátu vôbec mohol vedieť, aké VIN číslo má vozidlo obžalovaného, ktoré obžalovaný odkúpil od G. E., a tiež jediným človekom, ktorý mal motív takého skutku sa dopustiť bol samotný obžalovaný. Tieto všetky dôkazy, i keď nepriame tvoria súvislú reťaz svedčiacu o tom, že obžalovaný A. B. sa žalovaného skutku dopustil.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na podrobné dôvody vo vzťahu k rozhodnutiu o vine uvedené v rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v ďalšom v podrobnostiach naň odkazuje.

Odvolací súd sa nestotožnil s výrokom o uloženom treste, ktorým okresný súd uložil obžalovanému A. B. peňažný trest vo výmere 1.000,- eur, eventuálne náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. V plnom rozsahu si osvojil právny názor prokurátora, že s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák. uloženie samostatného peňažného trestu je v rozpore s citovaným ustanovením, lebo za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom v danom prípade pre zločin podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. je zákonom ustanovená trestná sadzba v rozpätí 3 – 8 rokov. Odvolací súd konštatoval u obžalovaného existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a s poukazom na skutočnosť, že od spáchania skutku v roku 2007 uplynula doba 15 rokov, preto túto skutočnosť vzhľadom na osobu obžalovaného, zaužívanú judikatúru, ako i judikatúru ESLP odvolací súd zohľadnil pri ukladaní trestu. Postupoval s použitím § 39 Tr. zák. lebo dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania uložený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Takto uložený trest splní u obžalovaného účel trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Z toho istého dôvodu neuložil obžalovanému peňažný trest, avšak podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zák. rozhodol o zhabaní veci a to osobného motorového vozidla D. E. s pôvodným VIN:F. s tým, že vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát. Keďže odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol rozsudkom tak, ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.